

देवभू स्त्री इत० । १खर्गे देव देवत्वं भवते भू-प्राप्तिं किप् ।

० देवत्वप्राप्तिरभावे किप् । तदेवत्वप्राप्तिं शब्दर० ।

देवभूति स्त्री देवेषु भूतिः प्राप्तिरस्याः । १मन्दाकिन्याम् श-
ब्दरत्ना० । इत० । २देवानामैश्वर्ये च ।

देवभूमि स्त्री इत० । १खर्गे । २देवप्रियभूमौ च

देवभूय न० भू-भावे क्यप् इत० । देवभावे देवत्वे चमरः ।

देवभृत् पु० देवेषु विभर्ति पालयति भृ-किप् । १इन्द्रे २विष्णौ च
“देवेशो देवभृद्गुरुः” विष्णुसं० । “देवभृत् शक्रस्तस्य गुरुः
शास्तेति” भाष्यम् एकनाम । नामद्वयपक्षे तु भिन्नं
पदम् देवभृद् गुरुः ।

देवभ्राज् पु० देवेषु भ्राजते भ्राज-किप् । स्वयं वंशे देव-
भेदे “पुरा विवस्वतः सर्वे मद्भ्राजोपं तथावरः । देवभ्राट्
तनयस्तस्य सुभ्राडिति ततः स्मृतः” भा० व्या० १४०

देवमणि पु० देव इव मणिः देवप्रियो वा मणिः देवेषु मणि-
रिव वा । १खर्गे २कौस्तुभमणौ ३चन्द्रोमावर्तभेदे च
भेदि० । “सम्पन्नदेवमणयो भृतरन्तुभागाः” माघः ।
“सम्पन्नाः समपाः देवमणयो निगाढावर्त्ताः कौस्तुभादि
दिव्यमणयश्च येषान्ते “आवर्त्ती रोमजो देवमणिस्त्वेव
निगाढजः” सङ्गिनाथधृतकोषः ।

देवमत त्रि० इत० । १देवसम्पत्ते । २अभिभेदे पु० “सत्पाप्युदाह-
रन्तीममितिहासं पुरातनम् । नारदस्य च संवादभृ-
ते देवमतस्य च” भा० व्या० २४४० ।

देवमातृ स्त्री इत० । १सुराणां मातरि “देवकन्या देव-
पत्न्यो देवमातर एव च” भा० व्या० १४४० । २आदित्यां
च । ३दाजायगणं मत्स्यपु० ।

देवमातृक पु० देवः मेघवर्षः मातेव पालकत्वात् यस्य कप् ।
१वर्षांस्तुसम्पन्नतीहिपालिते देशे चमरः । तदुपल-
क्षिते २कृष्णादौ च “कश्चिद्वाङ्मे तडागानि पूर्णानि च
दृहन्ति च । भागशो विनिविष्टानि न क्षिण्देवमा-
तृका” भा० सं० ५४० ।

देवमान न० देवानां मानं कालपरिच्छेदभेदः । १दिव्यमाने
मानुषसौरवर्षात्मके एकस्मिन् दैवे दिने तन्निश्चिन्त्यते तदीये
“मासे तद्दीप्यतेषां वर्षे च” संक्रान्त्या सौर उच्यते । मा
सैर्हाटभिवर्षे दिव्यं तद्दृश्यह्रस्वते । सुरासुराणामन्योन्यस-
होरात्वं विपर्ययात् । तत् प्रदिष्टङ्गुणा दिव्यं वर्षमासुर-
मेव च स्म० सि० “वाङ्मात्रं दिव्यं तथा पितॄन् प्राजापत्यं शु-
क्लस्तथा । सौरश्च सायनं चान्द्रमार्चं मानानि वै नय”
स्म० सि० “द्वितीयं दिव्यं देवमानम् । तत्र पूर्वोक्तम्”

रङ्गना० । देवेषु मानोऽस्य रमणीयत्वात् । २देवयोम्ये
गृहादौ च “वैश्वस्य परिष्कृतं देवमानेव चित्तसं” ऋ०
१०।१०७।१० देवमानेव देवमानमिव रमणीयमिति भा०
प्रथमास्याने आकारादेशश्चान्द्रसः ।

देवमानक पु० देवेषु मानोऽस्य कप् संज्ञायां कन् वा ।
कौस्तुभमणौ देवमणौ शब्दरत्ना० ।

देवमाया स्त्री इत० । अविद्यायाम् बन्धहेतौ परमेश्वरमाया-
याम् “ते दुस्तरासतितरन्ति च देवमायाम्” भाग० २।७।४०

देवमार्ग पु० देवोपलक्षितो मार्गः । अचिराद्यभिमानिदेवा-
धिष्ठिते देवस्थाने पथि । १देवाधिष्ठितपथमात्रे च ।
“ते (वानरा) विकटास्तु बाहुभ्यां देवमार्गं च दर्शिताः”
रामा० सु० ६।१४

देवमास पु० दीव्यत्वं दिव-आधारे चञ् कर्म० । गर्भाव-
धिके अष्टमे मासि त्रिकां तत्र हि स्मृतेरोजसश्च
प्रादुर्भावात् गर्भस्य देवनावत्त्वात्तस्य तथात्वं यथाह याज्ञ०
“सप्तमे चाष्टमे मासि त्वद्भासश्चरतिमानपि । पुन-
र्धात्री पुनर्गर्भमोजस्तस्य प्रधावति । अष्टमे मास्यतो
गर्भोजातः प्राणैर्वियुज्यते” “अनेनोजःस्थितिरिव जीवन
हेतुरिति दर्शयति तत्स्वरूपञ्च स्मृत्यन्तरे दर्शितम् “हृदि
तिष्ठति यत् शुद्धभीष्टदुष्णं सपीतकम् । ओजः शरीरे
संख्यातं तच्चाशास्त्राय उच्यते” मित० इत० । २देवानां
मासे सौरवर्षावर्षात्मके मासे च ।

देवमित पु० देवो मितपत्य । संज्ञाभेदयुक्ते मनुष्यादौ
“संज्ञायां मित्वामितयोः” पा० वङ् अन्तोदात्तता । कुमा-
रानुचरमातृभेदे स्त्री “कण्डूतिः कालिका चैव देव-
मिता च भारत !” भा० श्रुत्य० ४७४० मातृगणोक्तौ

देवमीढ पु० यदुवंशे नृपभेदे “यदोरभूद्वन्याये देवमीढ
इति श्रुतः । यादवस्तस्य तु स्मृतः गूरस्त्रैलोक्यसम्मतः ।

गूरस्य शौरिर्नृवरो वसुदेवो महाययाः” भा० द्रो० १४४४०

देवमीदुष पु० हृदीकस्य पुत्रभेदे “तस्यापि (हृदीकस्यापि)
क्षतवर्मशतधनुर्देवमीदुषाद्याः पुत्रा बभूवुः” श्रीधरपुत्र
पराशरः । २देवमीढे वसुदेवपितामहे च “अश्वत्थं जन-
यामास गूरं वै देवमीदुषः । महिष्यां जज्ञिरे गूरा-
ज्जोच्याषां पुरुषा दश । वसुदेवो महाबाहुः पूर्वमानक
दुन्दुभिः” इत्यादि हरिवं० २५४० ।

क्रोष्टुवंशे २नृपभेदे “गान्धारी चैव माद्री च क्रोष्टो-
भाय्ये बभूवतः । गान्धारी जनयामास अनासत्तं महा-
वचम् । माद्री युधाजितं पुत्रं ततोऽन्यं देवमीदु-